

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona ..... 1 pèsseta trimestre
Fora ..... 1'25 id. id.
Extranger.. ..... 1'50 id. id.
Números solts, 10 céntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any Ier.

Dissapte 14 d' Abril de 1894.

Núm. 2

SECCIO POLITICA

LO REGIONALISME

no es una forsa anacrónica ni un simple estat possessori.

L' aspiració dels pobles á viurer plena y robusta vida segons regles y normas admetladas á son peculiar modo d' ésser, lo desitj creixent sempre, y tant més intens quant més absorbent sia l' acció dels governants, qu' es manifesta ab caràcters marcadíssims en tots los pobles d' Europa y d' un modo especialíssim en las nacionalitats que á Espanya formaren un díe Estats autònoms é independents primer, y després Estats confederats, per mes que totseguit fou trencat per part d' un dels Estats contractants lo compromís sagrat que la cavallerositat y la justícia obligan á cumplir als pobles dignes y no cegats per un afany groller de subjecció y de conquesta; no pot ésser considerat, com no sia per esperits vulgars ó de poch enlayradas miras, com un retrocés, y aixó ni en cap periodo de la historia en general, ni molt menos en l' actual fase social en los paisos civilsats, donadas las teorías entre 'ls publicistas avuy en boga, y per estar en lo qu' en se solt dir las corrents del segle l' aspiració de que cada poble sigui l' amo y senyor de si mateix y de qu' es respectin totas las espontànies manifestacions regionals, hasta en aquells pobles perfectament organissats en que 'ls límits dels Estats coincideixen ab los de la Nacionalitat, cosa que no succeeix aquí á Espanya, ja que quant menos, y prescindint del grupo vasco, existeixen en la Península, á més del Estat y nacionalitat portugués y d' un tercer Estat que té l' péu á Gibraltar, dos nacionalitats ó grupos ab caràcters per cert ben típics que 'ls distingeixen y separan.

Estava reservat al home qu' allá á Madrid han tingut á be dir del *sentit jurídic*, si bé qu' ab mes propietat podrian haverli dit de la forsa, lo fernos á saber ab una frase que; *lo regionalisme era una forsa y una forsa anacrónica*.

Passém per que sia una forsa lo regionalisme «per cert més poderosa que lo que 'ls nostres enemichs puguin creurer», pro jamay ab que esta forsa no encaixi y deixi d' estar ab armonia ab tot lo que avuy per avuy dona de sí lo temps y la época en la qual vivim, ja que menester fora, per aixó admétre, seguir un poch de lluny, per no dir desconèixer del tot, lo mohiment de la ciencia política moderna.

No, aquí no hi ha més anacronisme que el pretendre, á las darreries del segle XIX, que un poble constituït ab nacionalitat verdadera, com ho demostra l' fet evidentíssim de presentar encara avuy, per cert ab gran energia y vivaça, los colors y caràcters que, segons los postulats del dret modern, donan á una agrupació d' homes qu' ocupan un determinat territori lo nom de nació, ó sia aquella persona social constituïda per la unitat de raça, de cultura y d' idioma, entenguent per la primera, aquella varietat de la especie humana marcada per especials caracters intellectuals, morals, y fisiològichs, raças qu' es forman y desenrotllan per la educació al través del espay y del temps, malgrat de no viurer desde ja molt temps la vida lliure á que tenen perfecte dret, lo pretendre, repetim, que no disposi de sos destins y no sia amo y senyor de si mateix, y que no pugui reclamar lo que li falta y de lley li pertany, la major etat, la vida política y jurídica, y ni sisquera l' us per totas las manifestacions de la vida de la única llengua que li vé de l' ànima, encare que ab ella pogués demostrar la innocencia d' un condemnat á mort.

Som los regionalistas fills de l' época y volem marxar al mateix compás y ab igual llestesa que 'ls verdaders mohiments del poble y la opinió, encare que no sian aquets tinguts per tals dintre la atmósfera pestilent y embrutidora del centralisme, y ni en las costums ni en las institucions volém ésser esclaus dels temps que foren, sens

que 'ns tingui neguitosos la por d' un cambi d' institucions si axó 'ns porta la forsa evolutiva del progués junt ab las circumstancias de lloch y temps; ab lo qual vegin los que 'ls hi convé parlar, ja que no es possible sentir, com lo senyor Silvela, quins son los antiqüats y anacrónichs; sí los regionalistas, que volen que cad' poble se vesteixi ab colors de sa propia terra, sens pretendre la supeditació d' un á altre poble, ó bé 'ls unitaristas espanyols, empenyats contra tots los principis de la ciencia y fins de la mateixa utilitat ben antesa en que un sol y exclusiu Estat encarni ab yaries nacionalitats; ja que nacionalitat es la catalana y ab caràcters tant propis y tan marcats com ho pugui ésser la castellana, y per cert ben bé posada á proba ab tantes ventadas com ha sentit xiular, eixidas y congradas totas en aquella vila que, per ésser lo que es, compta ab los pressupòsits de tots los Ministeris.

També lo ex-ministre de la Governació, en l' article publicat per *El Tiempo*, se permet d' una manera indirecta y casi inadvertida calificar d' estat possessori lo regionalisme, ó, mellor dit, á las pocas llibertats y drets que encare conservan, com feble sombra de son gloriós passat, algunas regions espanyolas; qual calificació ben poch escau á qui preten passar plassa de polítich y jurisconsult distingit y de serio estadista, tota volta que, y seguint al senyor Silvela en son tecnicisme, no hi ha mes estat possessori que l' constituït per la detenció injusta y tirànica per part dels centralistas de totas las aspiracions y forsas verament nacionals, retinguent en son sí las claus ab las quals preten tancar lo pas á l' espontani desenrotlló dels pobles; si guent aixis que l' dret á possehir, com emanació immediata y directe del domini que sobre sa terra y sas cosas tenen los mateixos pobles, correspon á las regions ab gran injusticia lesionadas á n' alló qu' els hi es mes íntim y mes estiman, constituïnt sa mateixa vida. Si lo dret á la vida es inherent y propi lo mateix á las personas naturals que á las socials, es induptable y no es per discutir que 'ls pobles que á Espanya conservan lo caracter de nacions ó bé energias regionals determinadas y ben marcadas, podran estar privadas de la possessió de son dret, pro 'ls hi queda l' *jus possidendi*, ó dret á possehir, per segles que transcorrin, estant lo *jus possessionis* en mans d' aquells que de la política han fet sa manera de viurer.

Mentrestant les regionalistas que tenim drets imprescriptibles, contemplant en poder de nostres explotaders una possessió que may podrá convertirse en domini, sens parar demanarém, exercitant la acció reivindicativa, la propietat d' alló que 'ls enemichs d' ahir nos prengueren y 'ls d' avuy no 'ns volen tornar.

E. S. y O.

¡Atrassats!

Are qu' havian convingut los liberals espanyols, s' enten los qu' avuy s' estilan, en que la malaltia que havia obligat á Mister Gladstone á deixar lo poder y retirarse á la vida privada, era una malaltia per l' estil de las que acostuma á patir lo senyor Sagasta, y que lo veritable motiu de sa retirada era lo fracás suert en la Cambra dels Lords pel bill d' autonomia d' Irlanda—de quin bill y de quina autonomia ja no se 'n havia de cantar més gall ni gallina—y que la desaparició de l' escena política del *gran vell* significava l' abandono per part del partit liberal anglés de la causa irlandesa, causa que apoyava solsa ment per consideració á son quefe indiscutible y pera no donarli un disgust, atesa sa etat y lo bé qu' avans havia dirigit sempre lo partit: are, tenim que la Cambra dels Comuns, la qu' aquí 'n diríam lo Congrés ó la Cambra popular, ha aprovat per CENT VUYTANTA VOTS contra CENT SETANTA una proposició dirigida á establir á Escocia un Parlament escoçés encarregat de tractar y resoldre tots los

assumptos d' interés exclusiu d' aquella regió; es á dir, un bill d' autonomia d' Escocia.

¡Ahont aném á parar! No s' hi havia prou ab la autonomia d' Irlanda pera rompre l' unitat inglesa, aquesta unitat que tants esforços y tanta sang devía haver costat, aquesta unitat que tant estiman y volen conservar los Lords, sino que fins los escoçosos volen també l' autonomia; y la votan,—¿qu?—precisament los liberals y los radicals del Parlament anglés. ¡Liberals de pega! ¡Atrassats! Aixó no es ésser liberal, ni res: aixó es ésser reaccionari, aixó es volguer tornar á l' etat mitjana. Aquí, á Espanya, l' que menos los hi diríam ¡carlins!

De bó, de bó, que fá temps qu' en lo mon tot va al revés: la Cambra dels Lords, la Cambra aristocrática, la que nosaltres ne diríam lo Senat, defensant les conquestes modernes, les tendencies unitaries de la ciencia y del segle; y la Cambra dels Comuns, la Cambra popular, los liberals y los radicals, defensant la reacció, lo retrocés, la revivalla d' institucions mortes y qu' han passat pera may més aixecarse!

Are sí que comensém á creure qu' Espanya es un pays eminentment liberal y una nació avansada, y que tot alló que 'ns deyan y 'ns ensenyavan de la Constitució inglesa y del *self government*, no eran mes que falornies. A lo menos aquí, encare que no 's compleixi, tenim una constitució que, segons lo més eloquent de nostres oradors parlamentaris, es la més liberal d' Europa y fins d' América y de la Oceanía, y aquí no hi ha cap home d' Estat liberal ni conservador, desde escrivent á ministre, que no tinga per anacrónich, per passat de moda, tot aixó de les nacionalitats petites, de les autonomies regionals: aquí tots son unitaristes, ningú renega dels avensos del segle ni de les conquestes modernes; aquí los mes reaccionaris son mes liberals qu' un lord anglés.

Los nostres polítichs de primera fila son homens práctichs y no 's deixan portar per sentimentalismes, en ells qui mana es lo cap y no es lo cor: per aixó no son visionaris y si algun ideal persegueixen aquest es un ideal progressiu, práctich; tant práctich com l' unitat dels pobles llatins y tant progressiu com lo desenrotlló en Africa dels nostres desfins històrics y fins providencials. Per alguna cosa várem traure los moros de casa nostra, per anarlos després á tráurels de casa seva.

No 'ns vinguin, donchs, los regionalistas d' está per casa que criden per aquí y se creuen, ignocents, que poden ressucitar y revivir les Corts catalanes y aragoneses y navarres y establirse fins les andalusses, ab lo exemple d' En Gladstone, un vell que fa cañúols, y ab l' exemple d' Inglaterra, una nació reaccionaria y atrassada; nosaltres los hi respondrem ab lo exemple de Espanya, lo pays mes liberal del mon, y ab l' exemple d' En Cánovas, d' En Silvela, d' En Castelar, d' En Sagasta, homens práctichs, homens veritablement de govern, identificats ab la ciencia y ab les aspiracions y conquestes mes modernistes d' aquest segle y de tots los segles qu' están per venir.

J. B. y S.

CRONICA

EXTRANGER

En la Casa Moneda de París s' acaban d' encunyar sis-centas mil mitjas unzas d' or, destinadas al imperi marroquí. Ditas monedas tenen á un costat la efigie del Sultá, y á l' altre una inscripció árabe. Sens temor d' equivocarnos podem creurer que aquest or no s' ha fét encunyar pera pagarnos ab ell la indemnissació convinguda: pera satisfernos aquesta se 'ns enviará segurament una altra remesa de xavos moruns.

—Tots los periódichs s' ocupan de la entrevista que ha tingut lloch en Venecia entre l' emperador Guillem, d' Alamania, y lo rey Humbert, d' Italia. Ab criteri contraposat judica la premsa aquesta entrevista, donchs mentres una part li dona la major importancia, ab tot y no acompanyar als monarcas los respectius cancellers, altra part la considera un error polítich, donchs creu que ressucitará odís extingits. Generalment s' opina que en la entrevista

ment treballan pel bé de l'ànima, segueixen lo noble exemple del pare Aguilera, que, com a bon fill de Catalunya, deu creure sens dubte lo que deya aquell virtuós prelat de la Iglesia, aço es: *A Catalunya 's predica en castellà pro la gent se pert en català.*

Ab axó 's ven, donchs, qu' es de tot punt necessari fer us de nostre llengua en los sermons, porque aixís ho enten mellor lo poble, com ho han regonegut l' insigne patrió y bisbe de Vich Dr. Morgades y l' il·lustríssim bisbe de Menorca; y nosaltres nos alegrarem de debó sentir-la en la Casa de Deu, no so'zament en sermons, sinó en meditacions, cants y demés, porque no fa molt bon efecte y potser fins desdiu de la serietat del Temple, que una funció religiosa hagi de ser á dos llengüas en terra catalana.

Varietats.

UNA SETMANA ARTÍSTICA

Ho ha sigut pels amants del art la que acaba de transcórrer, puig ab motiu de haberse terminat la estàtua de Fontanella, y altres obras destinadas á la exposició de Bellas Arts de Barcelona, un públich nombrós y escullit ha visitat los tallers de nostres artistes, desitjós d' enterarse de llurs avensós.

La estàtua del immortal jurisconsult, gloria de nostra vila, la representa en Blay assentada, en actitud pensativa, la pluma á la mà dreta, un poch cayguda ó estirada, y ab l' altra agafant un libre que té sobre 'l genoll.

La toga, la cadira de la época, uns quants llibres y la bandera emblema de la patria, recordant la de Santa Eularia, tot plegat forma un grupo sorprenent, molt distint dels que generalment se vehuen.

Es veu que per anar colocada la estàtua en nostre passeig del Firal, lo mónument que la acompanyi deurá reunir condicions espectals; mes tot aixó es cosa que perteneix al mateix escultor y ell sabrá exirsen tan bé com de la estàtua.

Fontanella assentat, vestit de jurisconsult, es un tema d' éxit difícil, per la prosa acadèmica y la monotonía de líneas; pero nostre artista ha demostrat que aquesta prosa, y actitud vulgar, poden transformarse per la elegancia y la estétia. La testa del illustre autor de *pactis nuptialibus* está tractada ab una simplicitat que encanta, reuníx la expressió d' un gran pensador, y tota la figura, admirablement sentida y acabada, es ingénua, severa y delicada al mateix temps, notantse fins en lo mes petit fragment la correcció de dibuix y un modelat enérgich.

Tinch entés que ab molt bon acort de nostre Ajuntament la estàtua será fosa en los tallers de Masriera, ahont s' ha fos també 'l grupo d' Alvarez y tantas altres estàtuas que honran á la industria catalana.

En Devesa envia un diágelant (penitent fanátich) que no ha pogut sér exposat, per estarhi trevallant fins la darrera hora. Es modelat ab nervi y expressió, la factura simpática, y l' estudi anatómich portat á terme ab gran consciencia.

En Berga, fill, envia un estudi d' un noy, que titula Sant Joan. Assentat sobre una roca, en actitud de dirigir la paraula al públich; es plé de vida y d' intenció, executat ab coneixement de la anatomia, correcte de dibuix y de modelat distingit y extraordinariament agradable.

En Marian Vayreda envia la mort del Cap d' Estopa que tampoch ha pogut exposarse, per estarlo acabant. Es un quadro de regulars dimensions; lo terrible drama que tingué lloch prop d' Hostalrich. vora 'l gorch del compte, impressiona fortament.

La figura del desventurat Borrell, assassinat y extés vora 'l gorch, es simpática en extrem. Los góssos que 'l seguían no volguent separarse del seu amo, forman cercol al voltant del cadávre, pero l' amo es mort y ells esperan inconients que s moga per donarlos alguna orde. L' efecte es poétich y sentimental, no sóls pel pahisatje y tots los accessoris, si no principalment per las actituds de las pobres bestias, que esperan tristas unas, cab-baixas altras y udolant algunas com si s' anyoressen. Un gós manyach s' ha ajagut al costat del cadavre posant lo cap sobre 'l coll del Compte, com acariciantlo y esperant que 's desperti.

En Joaquim Vayreda ha enviat un pahisatje que no he pogut véure, pero segons m' han dit es de lo més fresch y original que ha produhit aqueix regionalista del art catalá, que ha fet coneixer las bellezas de nostras en contrarias ab sos camps de fajol, sos quadros plens d' ayre y llum, sas notas frescas, sos tons sempre brillants y verdaders, tan típicis que no s' semblan ab los de cap més artista.

En Berga, en Buixó, en Domenge, penso que no envian res per no tenir acabadas las obras que destinavan á la Exposició.

Joan de Joannes.

Olot, 10 d' Abril de 1894.

SECCIÓ LITERARIA

La dispesa del Senyor Miquel

¿Qué n' hi vaig passar de ganal

Vaig estarhi un mes, fa sis anys, y encare me 'n resento. Desde llavors he fet sempre quatre apats diaris ab l' objecte de rescabarme, donchs bé, no ho he conseguit; ahir vaig preguntar als bodells com estavam de comptes y 'm varen dir qu' encare hi havia un *piquillo* per saldar.

Figúntse si n' era de avaro 'l senyor Miquel, que hasta parlaba tartamut, á fi de donamse las paraulas á *raciones petites*!

Lo primer día de sentarme á taula y al compeixer los companys de dispesa vaig tenir un susto, tots feyan cara de difunt. ¡Alló no semblava una dispesa, alló semblava la vall de Josafat! A mitj dinar, un xicot dels mes escanyolits de la casa, se 'n va anar al seu cuarto.

—¿Qué ha anat á fer? vaix preguntar tímídament al patró,

—Ha anat á trauer sanch per la boca, ja tornarà abiat; va contestarme ab molta naturalitat y frescó 'l senyor Miquel.

¿Si m' haguessen vist al vespre, en camisa y assentat sobre 'l lit, ab l' il·lusió que 'm menjava dos ó tres pomas, vigilant que no m' hi caigués cap bestiola de las moltas que passavan la gana per aquei sostre corcat!

Mentres vaig estar allí 'l meu somni habitual era que menjaba, á conseqüencia d' aixó es que 'm faltan alguns caixals; una nit somniant que sopava al restaurant Martín, vaig pegar una bocada á la capsalera del lit ab tanta afició, que se m' hi varen plantar las dents y 'm vaig quedar mes clavat que cap pesseta á las unglas d' un escriba; ab esforços vaig lograr que vinguessen los companys, y entre ells, dos metjes, un sereno, un vigilant y 'l municipal de punt, varen conseguir desclavarme, pero deixanhi tres caixals que estaban mes forts allí que á la meva boca.

A cal senyor Miguel ningú enrahonava gayre, únicament quan nos trobavam pujant ó baixant l' escala d' aquella casa fatal dos companys de martiri, deya l' un.

—Morir habemos.

—Ya lo sabemos, contestaba gravement lo altre.

Acabat lo mes que per endava m' havian fet pagar, vaig sortir d' aquella casa, pero en quin estat!

—Vosté es escanyat de liet? me va preguntar una senyora, passant pel carrer de la Canuda.

—No senyora, soch escanyat de patró.

Vaig emprendre Rambla avall, per anar al carrer Ample hont m' havian dit que hi havia una dispesa bona, pero 'm vaig distrauer un moment y..... vaig topá ab la porta del Cementiri nou, las camas solas m' hi duyan!

Giro, me 'n torno á Barcelona, vaig al carrer Ample, truco á la porta de la casa que m' havian dit y una dona que 'm va obrir fá una xiscle y 'm tira la porta pels nassos, cridant:

—¡Ave Maria Purísima, l' ànima d' En Rafelet!

L' intervenció d' un vehí conegut meu va arreglar la cosa y allí vaig quedarme.

Per últim, de cal senyor Miquel, no me 'n queda cap recort agradable, cap..... sino 'l de la Pepita, una xicoteta rossa que estaba á la botiga de devant.

JOAN VINYAS.

PRIMAVERAL

Serenata gentil y riolera avuy m' ha despertat: las cantayres que alegres entonaván no son pas de la ciutat.

Son artistas de bosch y de montanya, de marges y alsinars, que al mitx de la espessura y lo ramatge aprenen llurs cantars.

Son las bellas y tendres missatgeras del temps primavera que han vingut á assajar sas armonías á frech mon finestral.

Benétyas aus, cantáu, cantáu ab joya los vostres bells amors á la hermosa y alegre primavera, la reyna de las flors.

La reyna de las flors de la montanya, senzillas y flayrants; la reyna de las flors que per las vilas nos mostran llurs encants.

Cantáu també pels sers que encara senten que 'ls hi batega 'l cor guan escoltan los mots de Poesía de Fé, Patria y Amor.

Mas amigas que eix jorn veniu á véurem, cantáu, cantáu per ells, porque mentres al mon gosin de vida viuran poetas y auells.

P. Roca y Jordá.

Centre Catalanista de Gerona

Y SA COMARCA.

Segona convocatoria

Per acort de la Junta Directiva, aquesta Societat celebrará junta general extraordinaria lo Diumenge 15 del actual, á las tres de la tarde, pera tractar dels assumptos següents.

Primer. Adhessió del Centre á la *Unió Catalanista*. Segón. Inauguració oficial de la Societat. Tercer. Aprobació del Reglament interior. Quart. Arbitració de medis per la major bona marxa del Centre.

Lo que, en cumpliment del art. 30 dels Estatuts, se fa saber pera coneixement de tots los socis.—Gerona 8 d' Abril de 1894.—P. A. de L. J. D.—Lo Secretari, Pere de Palol.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA.

Disapte, 14.—S. Pere González, vulgo Telm y santa Domina vg y mr.

Diumenge, 15.—III després de Pasqua. Lo Patrocin. de Sant Joseph, Stas. Basílica y Anastasia mrs.

Dillans, 16.—S. Toribi b. y cf. y Sta. Eulgracia v. y companys mrs.

Dimars, 17.—La bta. Maria de Jesus vg. Dimecres, 18.—S. Eleuterio b. y sa mare sta. Antia mr.

Dijous, 19.—S. Lleó IX p. y cf., s. Hermógenes y sant Vicens, mrs.

Divendres, 20.—Sta. Inés de Monte-Pulciano vg.

QUARANTA HORAS

Avuy se troban en l' iglesia de las Caputxinas. Demá comensan en l' Iglesia de Sant Pere.

Imp. del DIARIO DE GERONA.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal Die 6.	Gerona Die 7.	Olot Die 9.	St. Coloma Die 9.	Banyoles Die 11.	Cassá Die 11.	Figueres Die 12.
Blat	QUARTERA	16'50 Ptas	15'50 Ptas	17' Ptas		16' Ptas	16' Ptas	
Mastay	DE 80 LITRES	13'50 »	14 »	16'50 »		14 »	14 »	
Ordi	»	8'50 »	8'50 »			9 »	9'50 »	
Ségol	»	13 »	12 »			12 »		
Civada	»	8,50 »	8'50 »			8'50 »	9' »	
Bessas	»	17 »	16,50 »			17 »	17'50 »	
Mill	»	11 »	12 »			12 »	11'50 »	
País	»		11'50 »			11 »	10'50 »	
Blat de moro	»	12'50 »	13 »	11'50 »		12'50 »	12'50 »	
Fajol	»		11 »	9'50 »		12 »		
Llobins	»	8'50 »	9 »			9 »	9' »	
Fabas	»	12'50 »	13 »			13 »	13' »	
Fabó	»		14 »			14 »	14' »	
Fassols	»		19 »	18'50 »		18 »	18' »	
Monjetas	»		22 »			22 »	25' »	
Vellanas	Quart. 100 l.	17 & 19 »						
Nous	»							
Castanyas	»							
Trumfes	41'60 l.		6 »	5 »		6'50 »	7' »	
Ous	dotzena.		0'80 »			0'75 »	0'65 »	

SECCIO D' ANUNCIS

OBRAS

DE Don Carles Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista . . .	4	Ptas.
Plá y montanya	3	"
L' hereu Noradell	3	"
De ma cullita	2'50	"
Montalbá	3	"
L' hereu Subirá	3	"
Tardanías	2'50	"

PROXIMA A PUBLICARSE

LENA,

novela de costums montanyesas.

J. RIERA Y BERTRÁN

ÚLTIMAS OBRAS

LA HOSTALERA DE LA VALL

DRAMA EN UN PRÓLECH Y QUATRE ACTES.
Preu: 2 pessetas

LA PUBILLETA

COMEDIA EN DOS ACTES,
Preu: 1'50 pessetas

Se venen totas en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argentería, número 26.—GERONA.

Depósit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruquería,
24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.
També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

SABATERIA

DE

JOSEPH M.^A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera 'l que s' encarregui expressament.

Establiment de Don Pere Prunell

S' hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Vollas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

ESTABLIMENT Y TALLER DE PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, transparents y cuadros
Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.
Especialitat en trajos pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.^{la}

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema 's fan las moltas á preus sumament módichs.

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,,

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	.	1	pesseta	trimestre
Fora	.	1'25	idem	idem
Extranger.	.	1'50	idem	idem

NÚMEROS SOLTS 10 CÈNTIMS

Redacció y Administració

SABATERIA VELLA, Núm. 2. 1.er